

ся като да е писано *чловѣкъшъ*; а *ъ* на край имена отъ мжжскый родъ, кога ся прибавя при тѣхъ и членъ *шъ*: добыва си естественный гласъ на мягко *ѣжъ*; като: *учишель-шъ* изговаря ся *учишельжшъ*. А пакъ на край имена женскый родъ, при кон-то ся прибавя членъ *ша*, *ъ* остая полжгласна, като: *смрьшь-ша* изговаря ся *смрьшша*.

302. На край рѣчь, слѣдъ съгласнѣхъ буквѣхъ, *ъ* ся пише: а) у имена мжжскый родъ; като: *народъ*, *апошолъ*, *волъ* и пр. освѣнь тыя, что имѣть окончательнѣхъ съгласнѣхъ *жъ*, *цъ*, *шъ* и нѣкои на *ръ*, *лъ*, *нъ*, слѣдъ кои-то ся пише *ъ*, като: *мжжъ*, *орачъ*, *кошъ*, *пасшырь*, *учишель*, *конъ* и пр.)

б) Усѣчено-то окончаніе въ мжжскый родъ отъ прилагателны имена, кои-то имѣть плѣно окончаніе на *ый*, като: *святый*, *свьяшъ*; *длѣгый*, *длѣгъ* и пр.

303. На край рѣчь слѣдъ съгласнѣхъ буквѣхъ *ъ* ся пише:

а) У всицкы имена отъ женскый родъ съ окончаніе на съгласнѣхъ буквѣхъ; като: *пръсь* (земя); *кръвъ*, *смрьшь*, *радось*, *косъ* и пр.

б) У нѣкои имена отъ мжжскый родъ както ся каза по-горѣ.

в) Въ усѣчено-то окончаніе въ мжжскый родъ отъ прилагателны съ плѣно окончаніе на *ій*, като: *синій*, *синъ*; *долній*, *долень* и пр.

г) У второ-то лице въ единств. число и у третье-то въ Множ. число у глаголы въ настоящее и бѣдѣщее врѣмя; като: *пишешь* *чешешь*; *пишѣшъ*, *чешѣшъ* и пр.